

ADVENTNI KOLEDAR 2017

OTROCI ZA OTROKE

Svetovna otroška misijonska akcija

»JEZUS KRISTUS – SREDIŠČE ČASA«

BOŽIČ JE TAKRAT ...

Božič je vedno takrat,
kadar otroku obrišeš solze v očeh.
Božič je vedno takrat,
ko je orožje odloženo in se razumemo.
Božič je vedno takrat,
ko srca pozabijo na žalitve
in so resnično bratska.
Božič je v očeh revežev,
ko človek stopi k njihovi bolniški postelji.
Božič je v rokah tistih,
ki svoj vsakdanji kruh delijo z drugimi.
Božič je na svetu vsak dan,
ker božič je ljubezen.
Če ti je mogoče z eno samo iskro ljubezni
obogatiti svet,
potem nisi živel zaman.

Jack London

MOJ ČAS ZA JEZUSA IN ZA BLIŽNJEGA

Dragi otroci – mali misijonarji!

Lani smo z Juretom Seškom spoznavali rdeči otok Madagaskar, kjer že leta delujejo številni slovenski misijonarji. Letos bomo prisluhnili zgodbam naših misijonarjev iz misijonskih dežel o tem, kako različna ljudstva in verstva razumejo in preživljajo ČAS. Kristjani štejejo čas od Jezusovega rojstva. To štetje se je razširilo po vsem svetu in postalo uradno. Jezusovo rojstvo je najpomembnejši dogodek v zgodovini. Ali veste, zakaj? Ker je neskončni in vsemogočni Bog, ki je ustvaril vesolje in cel svet, po Jezusu postal človek – eden izmed nas. Prinesel nam je odrešenje, večno življenje in veselje, ki nikoli ne mine!

Toda naši misijonarji poročajo, da s časom ni povsod tako kot pri nas. Ponekod štejejo čas drugače, drugače ga tudi porabijo in imajo drugačne praznike. Jezus pa se je rodil za vse. Zato bomo v letošnjem adventu spoznavali čas različnih ljudstev, ki jim naši misijonarji prinašajo Jezusa. Ob tem se bomo poglobili tudi v nekatere druge zanimivosti glede časa.

Jezusa pa ob tem zanima, kako mi uporabljamo svoj čas? Ali ga kaj porabimo zanj, za svoje bližnje, za dobra dela? Seveda! To mu bomo vsak dan adventnega časa tudi dokazali. Kako? Tako, da bomo v priložen misijonski šparovček spustili kovanec in s tem razveselili revne otroke v misijonskih deželah. Na dnu strani bomo vsak dan našli kratko vprašanje, povezano s temo dneva; naloga »čas za Jezusa« pa nam bo v pomoč, da bomo vsak dan naredili nekaj lepega za Jezusa.

To bo vaša naloga – vsak dan razveseliti Jezusa! Torej, začnimo!

? *S čim bom v adventnem času razveselil/a Jezusa?*

ČAS ZA JEZUSA: V družini se dogovorimo, ali bomo adventni venček kupili ali ga naredili.

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

»Najmanj naredi, kdor nima nikoli časa.« Slovenski pregovor

2. december
SOBOTA, NA PREDVEČER 1. ADVENTNE NEDELJE

»Zato čujte in vsak čas molite ...« (Lk 21,36)

BLAGOSLOV ADVENTNEGA VENCA V DRUŽINI

Pri blagoslovu naj sodelujejo vsi družinski člani. Družina se zbere pri adventnem vencu ali drugem adventnem znamenju. Prav je, da ob njem stoji križ in posoda z blagoslovljeno vodo.

Bogoslužje začnemo z adventno pesmijo. Molimo iz psalma 146:

V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. - **Amen**

Gospod je vekomaj zvest, vrača pravico stiskanim, deli kruh lačnim.

Gospod oprošča jetnike. – **Gospod, pridi in nas reši!**

Gospod odpira slepim oči, Gospod dviga potrte, Gospod ljubi pravične, Gospod varuje tujce. – **Gospod, pridi in nas reši!**

Sirote in vdovo vzdržuje, naklepe grešnikov pa razdira. Gospod bo kraljeval vekomaj, tvoj Bog, o Sion, od roda do roda. – **Gospod, pridi in nas reši!**

Oče, mati ali odrasel otrok prebere enega izmed odlomkov iz Svetega pisma:

Gospodov prihod je blizu. - Berilo iz Jakobove poslanice: »Potrpite torej, bratje, do Gospodovega prihoda. Glejte, poljedelec pričakuje dragoceni sad zemlje in zanj potrpi, dokler ne prejme zgodnjega in poznega dežja. Potrpite tudi vi; utrdite svoja srca, kajti Gospodov prihod se je približal. Ne vzdihujte, bratje, drug nad drugim, da ne boste sojeni; glejte, sodnik stoji pred vrati. Za zgled trpljenja in potrpežljivosti, bratje, si vzemite preroke, ki so govorili v Gospodovem imenu.« (Jak 5,7-10)

Sledi tihota, namenjena premišljevanju Božje besede. Izmenično, po dve vrstici, molimo Psalm 148:

Aleluja.

Hvalite Gospoda v nebesih,
hvalite ga na višavah.
Hvalite ga, vsi njegovi angeli,
hvalite ga, vse njegove vojske.
Hvalita ga, sonce in luna,
hvalite ga, vse svetle zvezde.
Hvalite ga, nebes nebesa,
ve vode, ki ste nad nebom.
Naj hvalijo ime Gospodovo,

kajti on je ukazal in bili so
ustvarjeni.
Postavil jih je za vselej, na veke,
dal je zakon, ki ne preide.
Hvalite Gospoda z zemlje,
morske pošasti in vse globine,
ogenj in toča, sneg in megla,
viharni veter, ki izpolnjuje njegovo
besedo,
gore in vsi griči,

sadno drevje in vse cedre,
zveri in vsa živina,
laznina in krilate ptice,
kralji zemlje in vsa ljudstva,
knezi in vsi vladarji na zemlji,
mladeniči in mladenke,
starčki in otroci.
Naj hvalijo ime Gospodovo,

kajti le njegovo ime je vzvišeno,
njegovo veličastvo presega nebo in
zemljo.
Dvignil je rog zmagoslavja svojemu
ljudstvu.
To je hvalnica za vse njegove zveste,
izvoljenega ljudstva, ki ga ljubi.
Aleluja.

Prošnje: pri prošnjah poleg potreb domače družine vključimo tudi molitev za župnijo in vesoljno Cerkev.

Prosimo za našo družino: da bi se v adventnem času poglobila v veri, upanju in ljubezni. - **Prosimo te, usliši nas!**

Prosimo za naše sorodnike, prijatelje in znance: da bi jih božični prazniki napolnili z radostjo in mirom. - **Prosimo te, usliši nas!**

Prosimo za trpeče, osamljene in bolne iz naše župnije: da jih njihovi bližnji ne bi pozabili. - **Prosimo te, usliši nas!**

Prosimo za kristjane po svetu: da bi bili v Kristusu med seboj povezani in se trudili za mir na svetu. – **Prosimo te, usliši nas!**

Prosimo za naše rajne: da bi dosegli večno srečo pri Bogu. – **Prosimo te, usliši nas!**

Oče naš ...

Vsi navzoči vstanejo, oče ali mati pa zmoli blagoslovno molitev:

**Bog, naš Oče, slavimo te, molimo in povečujemo. Zahvaljujemo se ti za vse milosti, ki jih dan za dnem prejema naša družina. Polni zaupanja te prosimo, blagoslovi ta adventni venec /to adventno znamenje/. Daj, da nas bo povezoval med seboj in s teboj, da se bomo tako dobro pripravili na prihod našega Gospoda Jezusa Kristusa.
- Amen.**

Vsi navzoči se pokrižajo z blagoslovljeno vodo.

Oče naš ...

Bogoslužje sklenemo z adventno pesmijo ali desetko rožnega venca.

po Rimskem obredniku

3. december

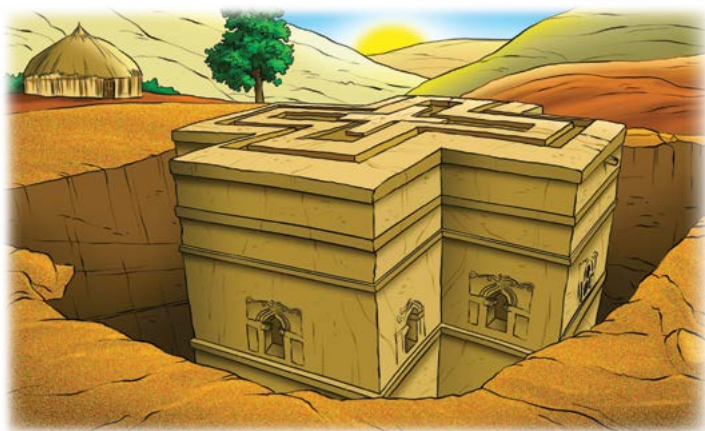
1. ADVENTNA NEPELJA

»Pazite in čujte, ker ne veste, kdaj je ta čas!« (Mr 13,33)

Dragi otroci! Pred leti smo Slovenci pomagali zgraditi šolo na misijonu v Gambeli v Etiopiji. V letošnji Pustni sobotni iskrici Radia Ognjišče smo zbrali za hrano otrokom v tej šoli. Novinar Jure Sešek pa je pred to akcijo obiskal Etiopijo, in povedal nekaj zanimivega o njihovem štetju časa:

»Tukaj namreč dan začnejo šteti ob 6. uri zjutraj! Ja, logično, takrat, ko vzide sonce! Ko je naša ura kazala petnajst minut čez osmo, je tista, na roki domačega bogoslovca, kazala petnajst čez drugo. Ure merijo drugače od nas. Preprosto so izračunali, da se dan blizu ekvatorja skozi vse letne čase deli na polovici. Noč in dan. Dvanajst ur so odmerili dnevu, dvanajst noči. Tako sta kazalca navpično poravnana ob zori, vajo ponovita ob zahodu sonca. Pa gre!

Hmmm, ampak, kako je z letnico? Ja, to je pa še bolj zapleteno vprašanje. Mi smo v letu 2017, kaj pa oni? So taki, ki pravijo, da smo v letu 2010! Novo leto praznujejo 12. septembra, božič pa v začetku januarja. Ko smo lani obiskovali šole, smo na robu table, veste, kot na zavihku zvezka, opazili datum, denimo: 2. 12. 2009! Ja, drugače štejejo leta. Tam nekje v zgodovini se je

enkrat zgodilo, da smo pri nas začeli upoštevati gregorijanski koledar, ampak Etiopija je rekla: »Ne, zakaj bi šli na novo? Mi se bomo držali starega štetja.« In tako danes pravijo, da se je Jezus rodil pred 2010 leti. Pa to še ni vse! So bile šole, kjer smo namesto 2. december, videli zapis: 23. 3. 2009! Na isti dan! Ampak ta 3 ni marec, ne! Tudi mesece štejejo in jih imenujejo po svoje.«

Hmm ... res so v Etiopiji posebni, kaj ne? Toda najbolj je poseben tisti nalezljiv nasmeh na njihovih obrazih, ki ga srečaš skoraj povsod. Niti revščina in lakota jim ga nista odvzeli. Za iskren nasmeh in vesel pogled imajo vedno čas! Imejmo ga tudi mi.

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

Koliko si danes star/a po Etiopsko?

ČAS ZA JEZUSA: Lepo pospravi svojo sobo in zloži svoje stvari, igrače, knjige ...

4. december

PONEDELJEK 1. adventnega tedna

»Jezus mu je rekel: Pridem in ga ozdravim.« (Mt 8,7)

Brrr ... a vas kaj zebe te dni? Daleč na severu Kanade, kjer vladajo mraz, sneg in led, živi majhno ljudstvo, ki je pred kratkim spoznalo Jezusa. To so Inuiti. Med njimi že veliko let deluje misijonarka, sestra Dorica Sever. O njih je med drugim povedala:

»Inuiti namesto besede leto uporabljajo zima. Zato te običajno ne bodo vprašali: »Koliko let si star? Koliko let imaš?«, temveč: »Koliko zim imaš? Koliko zim si preživel?«. In vi bi odgovorili: »Star sem 9 zim. Stara sem 12 zim ...«. Ali: »Čez 3 zime bom šel v šolo, čez 7 zim se bom poročila« 😊.

In koliko zim so stari Inuiti? Ta narod nima pisane zgodovine in niso poznali papirja. Preprosto ga tam ni bilo najti. Imajo pa svojo pisavo, to je silabična pisava, in svoj jezik – inuktitut – kar pomeni »govoriti po človeško«, za razliko od »govoriti po živalsko«, kajti Inuiti zelo dobro posnemajo živalske glasove.

Prvi so o njih pisali prav katoliški misijonarji ob začetku 20. stoletja. Popisali so člane posameznega klana: kdo je vodja klana, kdo sodi zraven in kdo ne. Tako so pomagali, da bi se izognili porokam med sorodniki. Pomislite, v starih knjigah piše: »Ta in ta, ki se je rodil v tem in tem klanu, je danes star 4 leta. Ko bo velik, se bo poročil s tisto in tisto iz tistega klana, ki ima danes 2 leti.« In vse je bilo jasno in urejeno! Tako se je tam začelo: z duhovniki, ki so

usmerjali poroke, da bi se sorodniki ne poročali med seboj. Po zaslugi misijonarjev imajo danes Inuiti na daljnem severu sveta tudi svojo napisano zgodovino.«

Mi pa dodajamo: imajo že tudi šole, knjige, cerkvico ter verouk in imajo Slovenko, misijonarko sestro Dorico, ki se tam gor, na daljnem severu zanje razdaja - in morda ni naključje, da se piše ... Sever!

KANADSKA ARKTIKA (INUITI)

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

Pred koliko zimami si se rodil?

ČAS ZA JEZUSA: Pomagaj pomiti posodo.

5. december

TOREK 1. adventnega tedna

»Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje,
ker si to prikrikl modrim in razodel malim.« (Lk 10,21)

Prav posebna zgodba o času se piše v Kambodži. Tam smo leta 2005 s pomočjo Pustne sobotne iskricke Radia Ognjišče in Misijonskega središča zgradili del osnovne šole pri misijonarkah salezijankah, kjer je delovala tudi s. Ljudmila Anžič. Zato je vlada Kambodže podelila Radiu Ognjišče, in tudi nam, državno odlikovanje. S. Ljudmila pripoveduje:

»Kmeri (prebivalci Kambodže) so večinsko budističen narod, uporabljali so budistični koledar. Po tem koledarju se letos piše leto 2560. Praznovali so tudi svoje, kmersko in še eno - kitajsko novo leto, saj tam živijo tudi Kitajci in Vietnamci.

Ta narod je od leta 1975 do leta 1991 doživel zares hudo preizkušnjo. Takrat so oblast prevzeli nasilni ljudje, Rdeči Kmeri. Odločili so, da bo tisto leto uradno postalo leto 0 (nič). Dobesedno, začeni z dnem 17. aprila 1975. Hoteli so ustvariti vse iz nič, brez Boga in vere, pregnali so vse duhovnike, sestre in misijonarje. Ne samo kristjane, tudi budiste. Uničili so cerkve in budistične templje ... Seveda takšno zlo ni moglo trajati v nedogled. Ljudje so leta 1991 postavili novo oblast in začel se je nov čas, v svobodi in spoštovanju človekovega dostojanstva. Tudi Jezus se je vrnil med ljudi: v cerkve in šole. Vrnili so se tudi misijonarji.

V Kambodži novo leto praznujejo trikrat letno. Prvega praznujejo na 1. januarja, tako kot pri nas. Kitajsko novo leto praznujejo konec januarja in takrat je povsod veliko prižganih lučk. Kmersko novo leto pa je premakljivo in je odvisno od lune - med 13. in 15. aprilom, praznujejo pa ga cel teden! V šoli naših misijonark praznujejo vse te praznike, državne in katoliške.«

Slovenci v Kambodži podpiramo več kot 400 otrok v projektu botrstva in jim tako omogočamo šolanje. In kaj mislite, katera šola je tam med otroki najbolj priljubljena? Šola naših misijonark, saj praznuje kar tri nova leta!

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

Koliko let otroci v Kambodži že lahko hodijo k maši?

ČAS ZA JEZUSA: En dan v tem tednu pojdi k maši (poleg nedelje).

6. december

SREDA 1. adventnega tedna

»Smili se mi množica, ker ... nimajo kaj jesti; lačnih pa nočem odpustiti, da na poti morda ne omagajo.« (Mt 15,32)

Sestra Agata Kociper je že 34 let misijonarka v Amazonskem pragozdu. Kako pa so tam merili čas, ko so tako daleč od preostalega sveta? Misijonarka je prosila domačina Ademarja, naj nam sam pove, kako so se znašli. Pravi takole:

»Moji indijanski predniki so se glede na čas, koledar in nasploh naravo, orientirali s pomočjo prepoznavnih znakov iz božjega stvarstva. Tako so se ponoči ravnali po petju in zvokih živali, ki pojejo ali se oglašajo ob zori in čez noč. Točno so vedeli, koliko je ura. Vedeli so, ali je 10 zvečer, ali 3 zjutraj, ali celo 3.30 itd. No, ta ura ob jutranji zarji je za moške veljala, da se morajo odpraviti na ribolov. Čez dan so se ravnali po soncu. Ko se prikaže sonce, točno vedo, kdaj je čas, da gredo od doma in kdaj morajo priti nazaj. Vedo, ko je opoldne, popoldne in zvečer. Ravnali so se pa tudi po zvezdah. Točno so vedeli, kdaj bo poletje ali zima, koliko dni bo trajalo, kdaj bo deževalo, katerega meseca bodo ribe najbolj drsele po površju reke: to bo v aprilu in maju. Moj oče je vedel tudi, da je bil 20. maja zadnji velik ribolov, ko so se ribe v gručah pojavile na površju reke, in so jih ulovili v veliki količini. Potem so jih okadili in jih prihranili za kasneje. Ti časi so bili pomembni za preživetje in nanje so se primerno pripravljali.«

Misijonarka pa dodaja: »Božič in veliko noč praznujejo s katoliškim koledarjem, saj so misijonarji v teh krajih navzoči že 90 let. Zato so Indijanci katoliško ljudstvo, seveda s svojimi kulturnimi vrednotami, ki se lepo izražajo v bogoslužju. To so indijanski plesi, simboli in predvsem domač jezik, poleg portugalščine. Značilno je, da se na sam božič mladi, pa

tudi že ne tako mladi, radi poročajo v cerkvi. Ob teh praznikih imajo skupno kosilo, kjer vsak prispeva nekaj, kot so počeli tudi prvi kristjani. Tudi me sestre smo zmeraj povabljeni na te pogostitve. Pa ne se ustrašit: tudi krokodila sem že jedla ob teh priložnostih in bil je zelo okusen!« Tudi mi želimo naši misijonarki dober tek! Boljše, da je ona jedla krokodila, kakor krokodil njo, mar ne?

AMAZONIJA (BRAZILIJA)

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

? Kako po naravi poznamo, da prihaja: pomlad?
Poletje? Jesen? Zima?

- ČAS ZA JEZUSA: Vprašaj svojega župnika, kako bi lahko pomagal v župniji ali v cerkvi.

7. december

ČETRTEK 1. adventnega tedna

»Ne pojde v nebeško kraljestvo vsak ... temveč kdor spolnjuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih.« (Mt 7,21)

MADAGASKAR

O Madagaskarju ste nekateri veliko izvedeli v lanskem adventnem koledarju. V tej deželi imamo največ slovenskih misijonarjev. Delajo neverjetne stvari, kot na primer Pedro Opeka, ki je ljudem, ki so živeli na smetišču, zgradil na tisoče domov in veliko šol ter obrisal nešteto solz z obrazov otrok in njihovih staršev. Tam so maše čudovite, polne petja in dolge. Toda nihče se ne sprašuje kdaj bo konec, saj je pri maši lepo in živahno, sodelovanje pa res doživeto.

In kaj pravijo naši pridni in delavni misijonarji o njihovem odnosu do časa? Ko je misijonar Janko Slabe pred leti prišel med Malgaše na Madagaskar, je moral spremeniti marsikatero dobro slovensko navado, tudi tisto, vezano na čas in točnost. Takole piše v svojem dnevniku iz decembra 1973: »V petek sem katehistu naročil, naj pride v soboto zjutraj ob 8.30, da bova skupaj napravila pridigo.« Še bolje bo, če prideš četrte ure prej,« sem mu rekel. »Ja, Mompera (duhovnik), pri nas Malgaših, ne smeš gledati na minute. Mi nimamo ur kot v Evropi.« O resničnosti njegovih besed sem se še bolj prepričal naslednji dan: prišel je šele popoldne. Treba se je vdati v to, da po dogovorjeni uri čakaš še dve, sicer ti bo kar vsak rekel: »Zakaj me nisi čakal, kot sva se dogovorila?« Za nas Evropejce so dogovori glede časa kaj huda zadeva, ker hočemo biti preveč točni.«

Tam se ljudem res ne mudi tako kot nam. Kako pa bi se jim mudilo, če nimajo niti prevozov niti dobrih cest in največkrat morajo peš, tudi po nekaj dni daleč. Skoraj nihče nima ure, kot mi. Čas merijo v dnevih in ne v urah, kaj šele v minutah. In vendar, Malgaši ti ukradejo srce. Takšni pač so. Ljubeči, nasmejani in veseli, saj je veselje izraz notranje sreče in božje ljubezni, ki je Malgašem ne zmanjka. Naj je tudi nam nikoli ne zmanjka.

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

Kateri izmed slovenskih misijonarjev na Madagaskarju je v svetu najbolj znan?

- ČAS ZA JEZUSA: Preglej vse svoje igrače in v eno vrečo daj tiste, ki jih boš podaril na Karitas za revnejše otroke.

»Zakaj Lurd?« se boste morda danes spraševali? »Francija že ni kaka revna misijonska dežela ...« Seveda ni, toda danes se oziram na ta kraj zato, ker ga je kot posebna »misijonarka« obiskala naša nebeška Mati Marija! Prišla je oznanit nekaj pomembnih resnic, ozdraviti številne bolnike (z izvirov vode) in vse ljudi povabiti, naj molijo in delajo pokoro – za rešitev sveta. Podobno, kot delajo naši misijonarji in misijonarke.

Kaj je Marija oznanila v Lurdu? Ravno to, kar danes praznujemo – da je Brezmadežno spočetje. Ojej, boste porekli, kaj že to pomeni? To pomeni, da se je naša Nebeška mati Marija rodila brez vsakršnega greha, in sicer zato, da bi lahko postala mamica samega Božjega Sina - Jezusa. In veste, komu je Marija zaupala to svojo skrivnost? Otroku, 14-letni deklici Bernardki v kraju Lurd v Franciji leta 1848.

Kaj nam je hotela s tem povedati? Naj si tudi mi prizadevamo živeti brez greha, to je, brez hudobije in zlobe; naj delamo dobra dela; naj vsak dan molimo ter prosimo Marijo in Boga za odpuščanje in milosti - darove z neba. Kaj pa, ko nam je hudo in se počutimo slabo? Tudi to ima za Marijo veliko vrednost – to je naša pokora, ki jo lahko darujemo Jezusu, da bo na svetu čim več dobrega in čim manj zla.

LURD, FRANCIJA

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

Kaj je Marija rekla Bernardki v Lurdu?

ČAS ZA JEZUSA: Zmoli z nekom izmed domačih eno desetko rožnega venca.

9. december

SOBOTA 1. adventnega tedna

»Pojdite k izgubljenim ovcam Izraelove hiše. Grede oznanjajte:

Približalo se je nebeško kraljestvo.« (Mt 10,6)

IZRAEL

Za Izrael in Jude ste verjetno že vsi slišali iz beril pri maši. Danes je sobota in sobota je zanje dela prost dan. Jezus je po materi Mariji judovskega rodu. Kaj mislite, kako je Jezus štel čas? Tako kot Judje, seveda. S. Milena Zadavec, ki je bila misijonarka v Jeruzalemu, pri-

poveduje: »Judje imajo čisto svoj koledar in svoje praznike. Ravnajo se po lunarnem teku časa in ne po sončnem, kot mi. Njihovo novo leto, ki mu rečejo Roš Hašana, se je letos začelo 21. septembra in je leto – ne boste verjeli: 5778! Prvi novoletni dan ima tri imena: ‚Dan zvoka‘ (Yom teru‘ah), ‚Sodni dan‘ (Yom ha-din) in ‚Dan spomina‘ (Yom hazikkaron). Spo-

minja na dan stvarjenja sveta in ga razumejo kot rojstni dan zemlje in človeštva. Na mizi pri Judih ne sme manjkati jabolka ali granatnega jabolka v medu. Gostom ga postrežejo z voščilom: ‚Naj bo novo leto sladko kot med, naj se uspeh in dobra dela množijo kot semena granatnega jabolka ...‘«

Vas zanima, kako je čez leto? S. Milena pojasnjuje: »Čez vse leto imajo res veliko praznikov. V svetem mestu Jeruzalem, kjer skupaj živijo Judje, kristjani in muslimani, so prazniki po eni strani velika težava. Šefi v službah morajo upoštevati praznike vseh treh velikih verstev, kar jim povzroča obilo preglavic. Slediti samo enemu je tvegano, saj si zaznamovan kot svojeglav. Ustreči vsem dijakom, študentom in zaposlenim pa je zopet zelo težko. Po drugi strani pa je nekaj, kar bogati in popestri življenje: če so ob sobotah v judovskih četrlih trgovine zaprte, so v arabskih predelih mesta odprte. Če bi vsi praznovali praznike vseh, bi bilo šolsko leto reducirano na čas počitnic z nekaj presledki šole. Zato so se lepo zmenili: za muslimane je prost dan petek, za Jude sobota, za kristjane nedelja ...«

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

Kako si Judje voščijo ob novem letu?

ČAS ZA JEZUSA: Ta konec tedna obišči enega bolnika, ali pa ga pokliči in vprašaj, kako se počuti.

10. december

2. ADVENTNA NEDELJA

»On pa vas bo krstil s Svetim Duhom.« (Mr 1,8)

Danes je nedelja – Gospodov dar. Zakaj dar? Ker nam ga je podaril sam Bog, Stvarnik sveta, v našo korist. Potem ko je šest »dni« ustvarjal zvezde, planete, osončja, živali, rastline in človeka, je sedmi dan počival in občudoval, kako je vse dobro. Želel je, da ga tudi ljudje pri tem posnemamo: da se na ta dan spočijemo, se povežemo z Njim in med seboj. Kristjani imamo sedmi dan »rezerviran« za srečanje z Bogom in za srečanje z bližnjimi. Toda kako naj se srečamo z Bogom? Najprej tako, da se udeležimo nedeljske svete maše. Tam se bomo srečali s svojo domačo župnijsko skupnostjo in videli, da kot kristjani nismo sami. Jezus nas bo nagovoril in v obhajilu okreпил. Doma lahko skupaj kaj zmolimo, prebiramo Sveto pismo ali kaj duhovnega, oz. se udeležimo duhovnega srečanja. In kako naj se srečamo z bližnjimi? Predvsem, da smo kot družina skupaj, da si nabere moči za nov teden morda s sprehodom po naravi. Toda nedelja ne pomeni nič-delati! Vera nas vabi, da gremo ta dan h komu na obisk, zlasti k starejšim, osamljenim ali bolnim. Nikakor pa ni primerno, da gremo v trgovino po nakupih!

Kako je sploh nastala nedelja v zgodovini? Judje so poznali že omenjeno zgodbo o stvarjenju sveta in praznovali soboto (šabat), kot dela prost dan. V Rimskem cesarstvu so sicer imeli 8-dnevni teden in dan Saturna kot dan počitka. Cesar Avgust je nato uvedel 7-dnevni teden, spreobrnjeni cesar Konstantin pa je namesto Saturna določil nedeljo, kot dela prost dan, v spomin na Kristusovo vstajenje. Takrat so uradi in trgovine morali ostati zaprti.

Germanska ljudstva nedeljo še vedno imenujejo Dan Sonca (Sunday, Sonntag), romanska Gospodov dan (domingo, domenica), slovanska dan, ko se ne dela (nedelja, nedjelja), Rusi pa so za nedeljo ohranili res čudovito ime: vstajenje (voskresenie). Naj bo tudi naša nedelja izjemna!

NEDELJA – GOSPODOV DAR

Zakaj je nedelja dela prost dan?

ČAS ZA JEZUSA: Skupaj z domačimi se udeleži nedeljske svete maše.

11. december

PONEDELJEK 2. adventnega tedna

»Jezus je spoznal njihove misli in jim odvrnil: »Kaj v srcu mislite?« (Lk 5,22)

BOCVANA

Misijonarka s. Zora Škerlj, uršulinka, je kar 50 let delovala v Bocvani med Bušmani. Pravi, da imajo tam poseben odnos do časa in do božjega stvarstva: »'Spoštuj naravo in ne zameri se ji'. Njihov stil življenja se menja, kakor se pri nas vseh, a duša, njih plemenita duša, pa živi iz roda v rod. V slikovitih pripovedih učijo otroke z besedo in gibi, ki jih otroci ne pozabijo, o tem, kako živeti z naravo. Ni pravljica, ampak je še vedno navada, da se na lovu, ko opazujejo svoj zaželeni plen, lovci često opravičijo živali, ko jo ulovijo. Ko starši zaznajo, da se fantiči grdo igrajo s kakimi črvi, gosenicami in predvsem ptiči, jih strogo opomnijo in poudarijo, da so tudi te živali dar Boga njim in vsemu stvarstvu.«

V Bocvani imajo po vaseh čudovit običaj, o katerem pri nas lahko le sanjamo: to je javno določen čas za molitev vaške skupnosti, ki ga zelo spoštujejo.

»Imajo tri čase za molitev: Ko suša traja predolgo, je to znamenje, da je čas za javno molitev za dež. Takrat krajevni *chiefi* (voditelji) skličejo uradno molitev za dež in jo vsakokrat zaupajo eni izmed Cerква. Molijo pri poglavarjih, ki jim rečejo *headmen* in so podrejeni *chiefom*. Ne glede na to, ali molitev vodi katoliška, ali katera

druga Cerkev, vedno pridejo vsi in se ne ozirajo, kdo je kdo. Drugi čas za molitev je, ko v vasi kdo umre: skoraj vsi v vasi se čutijo dolžni nekaj dni prihajati v vaško molilnico in zanj moliti. Tretji čas za molitev je ob dnevu neodvisnosti Bocvane. Takrat se iz hvaležnosti zberejo k molitvi in dva dneva sta dela prosta.«

In kdaj je v Bocvani čas za počitnice?

»Ko sta najbolj mrzla meseca: junij in julij. Ker otroci zaradi revščine nimajo toplih šolskih uniform, je bil to glavni razlog, da so takrat odredili počitnice. Šolsko leto pa se začne po božiču in novem letu.«

Logično, kaj ne? Novo leto - novo šolsko leto! Ko pa primanjkuje dežja in je suša - vsi k molitvi!

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

Za katere tri stvari se v Bocvani zbere cela vas k molitvi?

ČAS ZA JEZUSA: Z domačimi izberi tri misijonske namene in skupaj zmolite tri zdravamarije.

12. december

TOREK 2. adventnega tedna

»Ni volja vašega nebeškega Očeta, da bi se izgubil kateri teh malih.« (Mt 18,14)

Dragi otroci, o Judih smo že govorili. Toda prav danes bi vam bilo zelo, zelo všeč, če bi se potepali po njihovi domovini, glavnem mestu Jeruzalemu in Sveti deželi. To srečo je imela misijonarka s. Milena Zadavec, ki nam je razložila, kaj se tam dogaja. Jutri se pri njih začne praznik Hanuka, to je Festival luči, in bo trajal do 20. decembra. Zato nocoj, na predvečer, vsi povsod prižigajo najrazličnejše lučke, sveče in bakle, kar je prava paša za oči.

»Ta dogodek skoraj vedno nastopi v našem božičnem času. Praznik Hanuka je vezan na hebrejski lunarni koledar in nastopi vsakega 25. kisleva (mesec, ki pade med našim novembrom in decembrom). Pri nas je leto 2017, pri njih pa že kar 5778! Hanuka pomeni »posvetitev« in je spomin na ponovno posvetitev templja okrog

leta 166 pred Kristusom. Talmud, judovska sveta knjiga, takole opisuje njegov izvor: Petindvajsetega kisleva naj bo prvi od osmih dni praznika Hanuka. Ko so namreč Grki vstopili v tempelj, so oskrunili vsa posvečena olja, ki jih je tempelj hranil. Ko pa so jih Hasmoneji (Makabejci) premagali in vstopili v tempelj ter iskali svetilko z oljem in pečatom velikega duhovnika, so našli le eno svetilko, v kateri je bilo olja samo še za en dan. Toda olje je čudežno ohranjalo plamenček celih osem dni! V naslednjih letih so povzdignili ta dogodek v praznik zahvale za vnovič pridobljeno svobodo.

Dandanes vsaka hiša prižiga lučke ob vhodu s posebnim obredom in vrstnim redom samih lučk v svečnikih deveteroročnikih: vsak večer prižgejo eno lučko. Te dni imajo posebno hrano (krofe!) in se igrajo posebno igro Dreidel (vrtavka). Včasih se božič in Hanuka praznujeta na isti dan in takrat je v Sveti deželi res praznično!«

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

? V katerem letu po Judovskem koledarju se je rodil Jezus?

• ČAS ZA JEZUSA: Najdi devet svečk, jih prižgi in ob vsaki zmoli eno zdravamarijo.

JUDOVSKI PRAZNIK LUCI - HANUKA

13. december

SREDA 2. adventnega tedna

»Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obremenjeni, in jaz vam bom dal, da se boste spočili.«

(Mt 11,28)

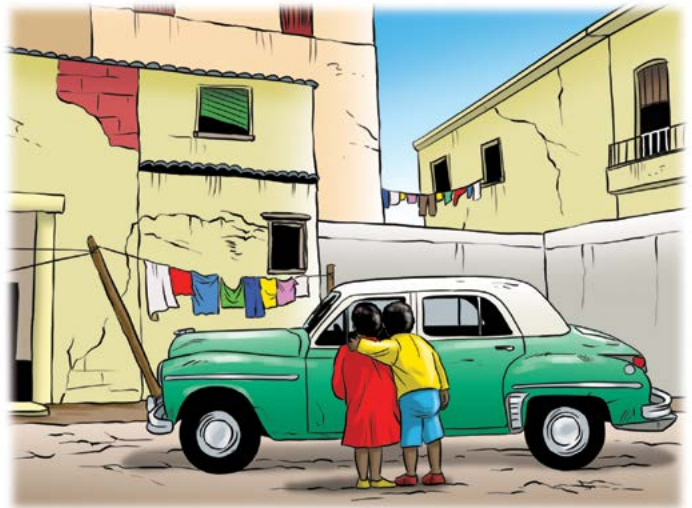
KUBA

Kako je s časom na Kubi? Najbolje, da nam to pove naš misijonar Peter Ivančič, ki tam deluje že vrsto let: »Ko v Sloveniji vstajate, tisti bolj ta zgodnji, recimo ob 6. uri odbije na Kubi točno polnoč. Točno 6 ur smo narazen. Vi spredaj, mi zadaj. Že šest let sem na Kubi. A nekaj te časovne prednosti ostane vedno v glavi. Še posebej, ko se mudi. Ko bi rad kakšno stvar na hitro uredil, pa se, preprosto povedano, nič ne zgodi. Potem pa čakaš in čakaš. In še vedno ničesar ne dočakaš. In tako še naprej čakaš.

Večina Kubancev za pot v bolj oddaljene kraje nima svojega prevoznega sredstva. Velikokrat je rešitelj tudi mimovozeči »Samaritanec«, seveda, če ima, ne samo vozilo, ampak tudi »srce«, ki vidi in ustavi. Se spomnim, kako smo se nekega nedeljskega popoldneva peljali na eno izmed misijonskih postojank. Bilo je okrog 3. ure popoldne. Ob cesti so čakali trije ali štirje ljudje. Čakali so že ure prej in šele, ko smo se mi zvečer, že v poltemi, vračali nazaj, so uspeli dočakati prevoz. To so sprejeli brez kakršne koli jeze, celo s šalo in smehom.

Ljudje na Kubi imajo skoraj vedno čas. Prideš na obisk, napovedan, ali pa tako čisto slučajno: Dober dan! - Dober dan! - Kako ste kaj? - Zelo dobro. In vi? ... Skoraj vedno sledi obvezno vprašanje: In kako kaj domači? Sedite! Stavčne tvorbe »da se mudi«, in to kar na pragu, ne pridejo v poštev. Ljudje na Kubi morajo imeti čas, ker bi bilo sicer življenje še bolj zapleteno. Čakanje za nabavo vsakdanjih prehranskih stvari, čakanje v vrstah vseh vrst ... Vse zahteva veliko časa.

P.S. Ko sem pripravljal ta sestavek, je večkrat zmanjkalo elektrike ali pa je bila prekinjena internetna povezava. In sem čakal in čakal ... in dočakal.«

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

? Kakšno je obvezno vprašanje, ko na Kubi dobiš obisk?

- ČAS ZA JEZUSA: Primi v roke metlo ali sesalec in počisti po tleh vsaj 3 prostore.

V Ugandi živijo ljudstva, ki so že dobrih 100 let v stiku z Jezusom po misijonarjih. Misijonar Danilo Lisjak o njih pravi takole:

»Naša ljudstva so priklenjena na zemljo. Iz nje prihaja vir preživetja in blagostanja. Večkrat so v središču njihove misli lačni želodci, strah pred lakoto ali pred smrtjo. Zato vedno bolj iščejo upanje v krščanskem sporočilu in ga soočajo z oblikami svojega tradicionalnega verovanja. Ta verovanja pa najbolj pretresa vdor mobilnih, televizorjev, radijev, časopisov in interneta. Ta sredstva jim namreč ne predstavljajo sveta v resnični luči, zato jih begajo: ko jih gledajo, mislijo, da imajo veliko možnosti in izbire, tako kot to vidijo na televiziji, a žal to ni možno. Na primer: računalnik naj bi kar čez noč zamenjal njihove motike in lopate, s katerimi se vsa zemlja prekoplje dvakrat letno, vendar to ne gre tako.

Toda vera je v te preproste kulture, polne strahov in brezizhodnosti, prinesla upanje in veselje, širino in svobodo duha. Zlasti božič: mnoga ljudstva v Ugandi vidijo v rojstvu otroka velik božji dar in božje varstvo. Zato jim je tudi Jezusovo rojstvo zelo blizu. Jezus, navzoč v vsakem rojenem otroku, jim daje občutek božje bližine in ljubezni do staršev in družine.

Afriški človek je zelo družaben in svojo pripadnost skupini rad izraža s praznovanjem. Tu so neprekosljivi! Tudi čas je zanje oblika življenja in nikakor ne tekanje za bogastvom. Čas jim je dan od Boga, da ga živijo, četudi preprosto. Oni živijo tako, kot pravi apostol Pavel: dovolj je vsakemu dnevu njegova teža. Čas jim je potreben, da seme raste na polju, da dozori, da se požanje ... Vse to je večkrat združeno z rituali in s praznovanjem. Ravno okrog božiča so navadno žetve, zato so v tem času srca vesela ob obloženih mizah. Točno tako, kot želi Jezus: da živimo v veselju, praznovanju in odrešenosti!«

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

Zakaj je Jezusovo rojstvo ljudem v Ugandi tako blizu?

ČAS ZA JEZUSA: Z domačimi se igray eno družabno igro

15. december

PETEK 2. adventnega tedna

»In modrost je bila opravičena po svojih delih.« (Mt 11,19)

Danes je petek - Gospodov dan in dela prost dan. Za koga pa? – boste vprašali – saj je petek, ne nedelja! O tem nam znajo povedati nekateri naši misijonarji, ki delajo za katoličane v deželah z večinsko muslimansko vero: imamo jih v Turčiji, Kazahstanu, Kirgiziji, Etiopiji, Bližnjem vzhodu ... Tudi v Sloveniji živi muslimanska skupnost. Misijonarka na Bližnjem vzhodu, s. Milena Zadavec pripoveduje, da, kakor je pri nas nedelja, tako je pri njih petek dan za Boga, molitev in počitek. Računanje časa pri muslimanih se začne s preselitvijo njihovega ustanovitelja Mohameda iz Meke v Medino, leta 622. Temu dogodku rečejo hidžra, zato svoje leto imenujejo hidžretsko leto. Ima 12 mesecev, vendar pa je število dni odvisno tudi od luninih men. Ker se čas računa po luninih menah, je muslimansko leto za deset dni krajše od našega. Zato se vsi muslimanski prazniki vsako leto premikajo za deset dni.

Podobno, kot mi praznujemo Jezusovo rojstvo, muslimani praznujejo rojstvo svojega božjega poslanca, preroka Mohameda. Ta praznik imenujejo melvud. Letos je praznovanje melvuda padlo ravno na december,

obhajali so ga v petek, 1. decembra. Na ta dan je bil po njihovem koledarju 12. rebi-ul-evvel 1439. Ob tej priložnosti se muslimani zberejo v svojih molilnicah (džamijah) in opravijo molitev. Tudi oni poznajo Jezusa (kličejo ga Isau), častijo ga kot preroka. Tudi njegovo mater Marijo (Meriam) zelo spoštujejo. Najvišji in zadnji božji poslanec pa je zanje Mohamed, ki se je rodil leta 571 po Jezusu. Muslimani molijo vsak dan, in to petkrat na dan, česar se zvesto držijo.

V Jeruzalemu, kjer je delovala sestra Milena, živijo kristjani, judje in muslimani v slogi in vsak praznuje svoj Gospodov dan. Želimo si, da bi bilo po vsem svetu tako, da bi vsi ljudje živeli v spoštovanju in slogi.

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

Kolikokrat na dan molijo muslimanski verniki?

ČAS ZA JEZUSA: Dogovori se za obisk kakega prijatelja ali sorodnika naslednji konec tedna.

16. december

SOBOTA 2. adventnega tedna

»Elija bo prišel in vse prenovil.« (Mt 17,10-13)

V mnogih misijonskih tropskih deželah poznajo kakav, pri nas pa je veliko smrek in smrečic. Ker je danes sobota in smo doma, si bomo vzeli čas za kakav in za smrečice in naredili ... kakavove smrečice. So čisto preproste za pripravo, okusne in zelo primerne za adventni čas! Sodelujmo s svojimi domačimi, saj nas bo to povežalo. To bo tudi čas za našo družino in konkreten način, da razveselimo svoje najbližje.

Potrebujemo:

- pekač, ki meri pribl.: 21x18 cm
- 150 g masla
- 160 g sladkorja
- 50 g kakava v prahu
- aroma pomaranče (pol stekleničke)
- 2 žlici vode
- 2 jajci (hladni)
- 50 g moke

Za okrasitev:

- čokolada, pisani bonbončki (po želji kaj drugega)

Pekač namastiš, obložiš s peki papirjem, ki naj pri straneh gleda ven. Nad paro v malce večji posodi stopiš maslo, ki mu dodaš sladkor in kakav v prahu. Dobro premešaš. Odstaviš in pustiš nekaj minut, da se malce ohladi. Dodaš vodo, jajce (eno po eno) in s kuhalnico hitro mešaš. Dodaš še moko, premešaš in vliješ v pekač. Pečeš na 165-170°C približno 22-25 minut (z zobotrebcom preveriš, če je pečeno). Pečeno ohladiš, razrežeš po dolgem na tri dele, nato izrežeš še trikotnike. Okrasiš po želji, za deblo uporabiš slamico.

Namig: Pečeno zmes lahko poljubno razrežemo na večje ali manjše smrečice. Namesto slamic lahko uporabimo slane ali sladke palčke. (Avtorica: Ana Bulat - Cinnamon and Thyme)

V katerih koncih sveta raste kakav? Kako je videti?

ČAS ZA JEZUSA: Pripravi ali pomagaj pripraviti kakavove smrečice.

CAS ZA - KAKAVOVE SMREČICE!

17. december

3. ADVENTNA NEDELJA – božična devetdnevica

»Zmeraj se veselite. Neprenehoma molite. V vsem se zahvaljujte« (1 Tes 5,16-18)

Danes je za mnoge kristjane 1. adventna nedelja. Kako? - boste vprašali, saj je tretja, prva je bila pred dvema tednoma! Res je, za katoličane. Za kristjane nekaterih pravoslavnih cerkva, ter za nekatere grko-katoličane, pa je začetek adventnega časa ravno danes. V svojem cerkvenem letu se ravnajo po starem, julijanskem koledarju. Ta je nastal po ukazu rimskega cesarja Julija Cezarja iz leta 46 pred Kristusom, in je temeljil na izboljšanem koledarju starih Egipčanov.

Tudi naši davni predniki so se ravnali po tistem, julijanskem koledarju, vse tja, do leta 1582. V tistem letu pa je začel veljati nov, gregorijanski koledar (po papežu Gregorju XIII., ki ga je razglasil). Preprosto so ugotovili, da se praznovanje velike noči čedalje bolj premika v poletje, zato so staknili glave matematiki, fiziki, teologi, astronomi (med njimi slavni Kopernik) in so leta 1582 izračunali: hop, danes ni 5. oktober, temveč 15. oktober!

Zaradi ohranitve drugačnega izračuna časa velike noči pa so nekatere cerkve ostale zveste svojemu staremu izročilu. Toda glej, včasih se katoliški in pravoslavni prazniki pokrijejo! Takrat praznujemo skupaj. Letos smo, na primer, v nedeljo, 16. aprila, veliko noč - praznik Jezusovega vstajenja, praznovali skupaj s pravoslavnimi in tudi evangeličani. Pa ne samo to: na isti dan so praznovali Hebrejci (6. dan pashe), Kopti, Etiopijci in Armenci! Res, bilo je prav posebno leto!

PRAVOSLAVNE DEŽELE

? Zakaj se za pravoslavne kristjane adventni čas začčenja šele danes?

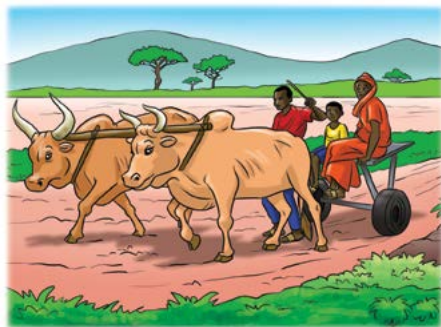
- ČAS ZA JEZUSA: Preberi eno poglavje iz Svetega pisma.

18. december

PONEDELJEK 3. adventnega tedna – božična devetdnevnica

»Rodila bo sina in daj mu ime Jezus,
kajti on bo odrešil svoje ljudstvo njegovih grehov.« (Mt 1,21)

Znano je, da afriški narodi ne poznajo časa in ure. Za nas, evropske narode, pa je znan pregovor »čas je zlato«. Zato hitimo. Kako hitijo v Senegalu in kaj jim pomeni čas pa pripoveduje misijonarka s. Polona Švigelj: »Rekla bi, da odnos do časa povprečnega Senegalca najbolj opiše misel pesnika Toneta Kuntnerja, ki pravi: »Če imaš nekoga rad, si zanj časa ni težko odmeriti. Pravzaprav ne merimo časa mi, meri ga ljubezen.« Ja, med preprostimi ljudstvi to še prav na svojski način doživljaš. Kmalu po prihodu v misijon sem obiskala neko družino s številnimi otroki in obilico dela na polju. Takoj so pustili svoje delo, me prijazno povabili medse in mi namenili veliko časa, se zanimali zame: kako se počutim, kako mi gre in kako gre moji družini in moji deželi. Spominjam se tudi, kako je bilo, ko sem prvič v Senegalu vprašala policista za smer, ne da bi ga najprej lepo pozdravila in se zanimala zanj osebno, kako je in kako mu gre. Le ta se je zgrozil nad mojo evropsko hitrico in mi namenil kar nekaj časa za poduk!

Naj spregovorim tudi nekaj besed o zamujanju. Vse slovesnosti se začno z zamudo, kar je za nas, Evropejce, nerazumljivo. Eni radi obsojajo Afričane, češ da ne poznajo časa, da so brezbržni in podobno ... drugi so bolj prizanesljivi in pravijo, da je čas v Senegalu 'elastičen'. Ko pa živiš med njimi in poznaš razmere, odkriješ, da so vse zamude opravičljive. Na kaj mislim? Gneče na preluknjanih ali poplavljenih cestah s težko naloženimi kamioni in nesrečami, ljudje, ki se na ulici zgrudijo zaradi podhranjenosti in pretežkega dela, bolezen staršev ... in kadar se to Senegalcu zgodi, bo že vnaprej načrtoval kako bo nadomestil izgubo časa pri delu.

Za Senegalce je najbolj pomemben čas za sočloveka in za medsebojne odnose. Pravijo, da je ura umeten čas in prav imajo. Čutijo, kako si je treba vzeti čas za vzpostavljane in gradnjo zaupanja med ljudmi.«

Ali ni to lepo? Naj bo tudi za nas najpomembnejši čas – čas za bližnjega, za zupanje in za medsebojne odnose.

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

? Kateri čas je za ljudi v Senegalu najbolj pomemben?

- ČAS ZA JEZUSA: Preveri, kdo izmed tvojih sošolcev je najpogosteje osamljen in mu delaj družbo, se z njim pogovori ali igraj.

KAKO TEČE ČAS PO ... SENEGALSKO?

Otroci ali ste že opazili, da potem, ko veliko časa posvečate risankam ali računalniku, niste tako srečni, kot če bi prav toliko časa preživelih s prijatelji? To zelo dobro vedo v Ruandi, kjer deluje misijonar Jože Mlinarič. Minulo jesen nas je obiskal in povedal, da v Ruandi največ časa posvečajo prijateljem, iskanju novih prijateljev in poglobitvi stikov s starimi prijatelji. Pravi, da so tam prijatelji najdragocenejša stvar v življenju, zato so veliko časa z njimi. Pa ne samo zaradi druženja in zabave. Pred 25 leti je v tistih krajih divjala zelo huda vojna. Vojna se je končala, toda še vedno je nevarno hoditi naokoli sam. Zato se vsi držijo prijateljev, saj prijatelji pomenijo tudi varnost. Misijonar Jože jim je z darovi iz Slovenije zgradil cerkvice najboljše prijateljice - Marije Pomočnice!

Prijateljstva gradijo tudi na misijonskih postojankah. Ste že bili na kakšnem oratoriju? Na Jožetovem misijonu imajo oratorij čisto vsak popoldan! Vsak dan po koncu pouka pridejo na igrišča in igrala na salezijanski misijon, kjer se družijo in plečejo prijateljske vezi. Starejši otroci zelo radi delajo z mlajšimi. Zvečer prisluhnejo besedi za lahko noč, skupaj zmolijo in nato odidejo domov. Misijonar Jože pravi, da nikoli ne slišiš grdih besed, nikoli jim ni dolgčas in niso tečni ali razvajeni, kajti nimajo veliko stvari, ki bi jih razvajale. Pravi, da so kot angelčki, zlasti dekleta!

In če smo že pri dekletih, ali veste, kaj zelo rade slišijo, da jim kdo reče? Ne princeska, dobra vila ali morska deklica, saj sploh ne poznajo kdo je to, ampak so prav počaščene, če jih kdo pohvali z besedami: »Lepa si kot krava!« Ni hec! V Ruandi namreč veljajo krave skoraj za svete živali in jih ljudje res obožujejo, kajti povesod je lakota, krava pa daje mleko, hrano in teličke, da ne bi stradali.

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

Komu v Ruandi posvečajo največ časa? Zakaj?

ČAS ZA JEZUSA: Napiši seznam svojih prijateljev in zmolj zanje en očenaš.

»Marija pa je rekla: Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!« (Lk 1,38)

Kako otroci iz indijanskega plemena Nivacle (iz Misijona San Leonardo – Chaco Paraguayo) doživljajo Jezusa kot središče časa? Sestra Tadeja Mozetič, ki je bila med njimi misijonarka, pravi, da zelo preprosto: »Jezusa imajo radi in se Nanj obračajo z zaupanjem. Oni so zelo veliko v naravi: v gozdu, po travnikih, po osamljenih in prašnih ali blatnih poteh, ko stikajo za ptički ali v iskanju sadov kaktusov ... povsod

zaznavajo in doživljajo Boga. V upanju, da najdejo vsaj nekaj hrane, so veseli, da ga smejo odkrivati in spoznavati. Ko smo z otroki ob nedeljskih popoldnevih ali med počitnicami odhajali na potepe, smo Jezusa radi prosili, naj bo z nami, naj nas spremlja in varuje. V njihovi otroški veri in polnem zaupanju so se veselili, da ga smejo hvaliti s preprostimi pesmicami. Zanje je bila pesem, veseli vriski, skakanje, plezanje po drevesih, vseh vrst vragolije ... molitev in zahvala Jezusu za življenje.

Zelo lepi so bili tudi trenutki – dopoldnevi ob sobotah, ko smo imeli z ministranti pripravo na nedeljsko mašo. Seveda so takrat prišle tudi deklice ter mlajši bratci in sestrice. Kdo bi gledal na uro? Saj je nismo niti imeli. Včasih nam je bil še cel dopoldan prekratek. Prebrali smo odlomek iz evangelija za drugi dan, ponovili, prebrali zgodbo, se pogovorili, kaj nam Jezus želi povedati in potem še vse to narisali na list, ali pa pobarvali

že pripravljene slike tistega odlomka. Seveda ni manjkalo pesmic, posebno takih, kjer smo lahko ploskali ali kaj zaplesali. Jezus, naš prijatelj, gospodar nebes in zemlje in Kralj naših src je bil med nami. Komu bi se le kam mudilo?! Ob zgodbah o Jezusu je bilo takooooooooooooo lepooooooooo ...«

Da, kako lepo je biti skupaj, peti in biti vesel božji otrok. Slaviti Jezusa, ki je naša Pot, Resnica in Življenje – središče našega časa.

PARAGVAJ

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

Kje indijanski otroci plemena Nivacle zaznavajo in doživljajo Boga?

ČAS ZA JEZUSA: Pokliči starejšo osebo in se z njo pogovori (stare starše, teto, strica ...)

21. december

ČETRTEK 3. adventnega tedna – božična devetdnevica

»Blagoslovljena ti med ženami in blagoslovljen sad tvojega telesa!

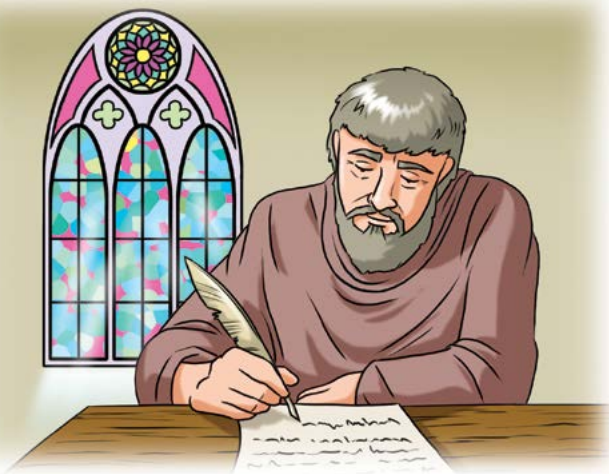
Od kod meni to, da pride k meni mati mojega Gospoda?» (Lk 1,42-43)

Ali ste se kdaj spraševali, kdo je prvi izračunal, pred koliko leti se je Jezus rodil? Kdaj točno je bilo tisto čudovito »leto nič« ali »leto Gospodovo«. V preteklosti namreč časa niso šteli po naše, niso poznali koledarjev, še dolgo po Jezusovem rojstvu nihče ni zapisoval let od prvega božiča.

Spoznali bomo čudovitega in ponižnega meniha, ki se je v šoli dobro naučil matematiko in je vse to izračunal. Ime mu je bilo Dionizij Mali. Zakaj Mali? Ker se ni čutil tako velikega, kot dva slava svetnika z enakim imenom: Dionizij Aeropagit in tisti Aleksandrijski. Ker je dobro obvladal matematiko, mu je papež Janez I. okoli leta 525 naročil, naj preračuna, kdaj bodo naslednje velikonočne nedelje. Te se, namreč, premikajo v odvisnosti od luninih men. On pa je veliko bral Sveto pismo in zgodovino, v različnih jezikih.

Medtem ko je računal, se mu je utrnila misel, kako lepo bi bilo, da bi leta šteli od takrat, ko se je rodil Jezus - Odrešenik sveta. Odlična zamisel, kaj ne? Ker je znal zelo dobro računati, je računal in računal in ... zadel! Ali pa skoraj. Strokovnjaki pravijo, da je zgrešil največ 4-7 let, torej, da se je Jezus rodil nekje 4 do 7 let prej, vendar to še ni potrjeno. Dionizijev izračun so uporabljali več kot 1000 let, nato so ga malce popravili z gregorijanskim koledarjem, o katerem smo že brali. Od takrat nam vsak datum v šolskih zvezkih, na vseh urah in mobilnih telefonih govori, pred kolikimi leti se je rodil Jezus. Tako se je po vsem svetu razširilo štetje let od Jezusovega rojstva. Sicer ne rečemo »leto nič« temveč Anno Domini – Leto Gospodovo, saj je Jezusov prihod tako pomemben dogodek, da je zaznamoval vso zgodovino, sedanost in prihodnost.

Bravo, Dionizij Mali!

»LETO NIČ – ANNO DOMINI«

Kdo se je spomnil, da bi leta šteli od Jezusovega rojstva? Kdaj?

ČAS ZA JEZUSA: Napiši seznam rojstnih dnevor svojih znancev, ki jih boš razveselil z voščilom.

MOJ DAR
ZA OTROKE
V MISIJONIH:

[Blank space for name]

22. december

PETEK 3. adventnega tedna

»Ozrl se je na nizkost svoje dekle.

Glej, odslej me bodo blagovali vsi rodovi« (Lk 1,48)

Mozambik je misijonska dežela na jugovzhodu Afrike, ob obali Indijskega oceana. Kar nekaj stoletij so v deželi gospodarili Portugalci. Mnogi domačini so prevzeli njihovo kulturo in krščansko vero, ki so jo in jo še vedno oznanjajo misijonarji iz Evrope, Brazilije, Amerike, zadnjih nekaj let tudi iz Slovenije. Med njimi je tudi laiška misijonarka Katarina Tomc, ki pripoveduje:

»Praznike, predvsem krščanske, praznujemo zelo slovesno. Precej drugače kot v Sloveniji. Sveta maša je nekaj posebnega: vsebuje petje, ples, darovanje in veselje ljudstva. Vedno traja tri ali štiri ure, s procesijo še dalj časa. Po obredu nadaljujemo s praznovanjem, druženjem, obilnim kosilom in kulturnim programom s petjem, plesom in igrami.

Božič je praznik veselja. Med mašo na sveti večer poteka poljubljanje deteta, ki v jaslicah

predstavlja Jezusa. To ponazori pozdrav Jezusu, ki je prišel na svet, da ga reši pogube. Videz Božiča pa se zelo razlikuje od slovenskega. Tukaj ne krasijo ulic in dreves z lučkami. Narava je odeta v zelenje in cvetje, temperatura pa je poletna - vročina.

Za razliko od Evropejcev, se Afričani ne obremenjujejo toliko s časom. Tu ni takega hitenja, povsod se čaka, nihče se ne razburja, ljudje so kar potrpežljivi. Za praznovanja in druženja si vedno vzamejo čas, tako tudi za potovanja in obiske sorodnikov in prijateljev.«

Lahko so dober zgled tudi nam.

MOZAMBIK

Koliko časa traja maša v Mozambiku in zakaj?

- ČAS ZA JEZUSA: Dogovori se z duhovnikom ali starši, kako bi lahko sodeloval pri maši.

23. *december*

SOBOTA 3. adventnega tedna

»Kaj neki bo ta otrok? Gospodova roka je bila namreč z njim« (Lk 1,66)

»JEZUSA SO POSTAVILI NA CESTO«

- premišljevanje o božiču v današnjem času -

Jezusov rojstni dan se nezadržno približuje. Obenem v naših mestih opazamo vrvež in blišč. Vedno več je stojnic, lučk, okraskov ... ni pa vedno več Njega, ki ga praznujemo! Kako to? O tem govori naše današnje premišljevanje:

Bliža se božič in mestne ulice se odevajo v luči.
Neskončna veriga trgovin, nežno, a pretirano bogastvo.
Levo od našega vozila je vrsta opaznih izložb.
Onstran stekla prijazno sneži: optična prevara.
Dečki in deklice sedijo na saneh,
ki jih vlečejo severni jeleni in Disneyeve živali.

Potem spet sani in božiček in jelenčki,
pujski, zajčki, lutke in rdeči palčki.
Vse se lepo premika.
Ah! Tu so angelčki ... Toda ne!
To so male vile, pred nedavnim so jih izumili
kot okras beli pokrajini.
Otrok s starši se vzpenja na konice prstov
in kot začaran opazuje.

Ne morem verjeti in v mojem srcu je skoraj upor:
ta bogati svet si je »prisvojil« božič in vse, kar ga obdaja,
ter Jezusa »postavil na cesto«!
Rad ima božične pesmi, okolje, prijateljstvo, ki ga vzbuja,
darove, ki jih ponuja, luči, zvezde, melodije.
V božič je usmerjen zaradi najboljšega zaslužka v letu.
Na Jezusa pa ne misli.

»Med svoje je prišel, toda njegovi ga niso sprejeli ...«
»Zanj ni bilo prostora v prenočišču ...«, niti za božič.

Ponoči nisem spala.
Zaradi teh misli sem bedela.
Če bi se še enkrat rodila, bi delala veliko reči.
Če ne bi ustanovila Marijinega dela, bi ustanovila gibanje,
ki bi ljudem pomagalo doživeti božič.

Tiskala bi najlepše voščilnice na svetu.
Izdela bi kipe in kipce
z najbolj prefinjenim občutkom za umetnost.
Snemala bi pesmi, nekdanje in sedanje melodije,
ilustrirala bi knjige za otroke in odrasle o tej "skrivnosti ljubezni",
pisala bi scenarije za predstave in filme.
Ne vem, kaj bi še naredila ...

Danes se zahvaljujem Cerкви, da je ohranila češčenje podob.
Ko sem bila pred 25 leti v deželi, kjer je vladal ateizem,
je neki duhovnik izdeloval kipce angelov,
da bi ljudi spominjal na nebesa.
Danes ga bolje razumem.
Takšno delovanje zahteva praktični ateizem,
ki povsod preplavlja svet.
To, da se ohranja božič, Novorojenega pa odrine na stran,
je seveda nekaj, kar žalosti.

Naj vsaj po naših domovih glasno oznanjamo, kdo se je rodil,
in mu pripravimo praznovanje kakor še nikoli.

Chiara Lubich
(v »Vrača se božič«, *Novi svet*, Ljubljana, 1997)

BLAGOSLOV JASLIC V DRUŽINI

Družina se zbere pri jaslicah. Zapojejo božično pesem. Sledi branje odlomka iz Svetega pisma:

»Ko so angeli šli od njih v nebo, so pastirji govorili drug drugemu: »Pojdimo torej v Betlehem in pogledajmo to, kar se je zgodilo in kar nam je sporočil Gospod!« Hitro so odšli tja in našli Marijo, Jožefa in dete, ki je ležalo v jasliah. Ko so to videli, so povedali o besedi, ki jim je bila rečena o tem otroku. In vsi, ki so slišali, so se začudili temu, kar so jim povedali pastirji. Marija pa je vse te besede ohranila in premišljevala v svojem srcu. In pastirji so se vrnili ter slavili in hvalili Boga za vse, kar so slišali in videli, tako, kakor jim je bilo povedano.« (Lk 2,15-20)

O prebranem odlomku se pogovorimo. Nato zapojemo, ali poslušamo kakšno božično pesem. Sledijo prošnje:

Za našo župnijo in za vse tiste, ki so osamljeni, telesno ali duševno prizadeti, zapostavljeni ali trpijo krivico. - **Prosimo te, usliši nas!**

za vse tiste, ki poklicno skrbijo za bolne, ostarele, reveže in kaznjence. – **Prosimo te, usliši nas!**

Za novorojenčke, za otroke vseh starosti in za mladino. – **Prosimo te, usliši nas!**

Za pokojne, ki smo jih poznali in jih v teh dneh še posebej pogrešamo. – **Prosimo te, usliši nas!**

Za našo družino, naj božični prazniki najdejo odmev v našem vsakdanjem življenju, da bomo drugim priče božje ljubezni in dobrote. – **Prosimo te, usliši nas!**

Vstanemo in vsi skupaj zmolimo očenaš. Oče ali mati zmoli blagoslovno molitev:

Nebeški Oče, ti si nas ustvaril. Po tvoji dobroti in previdnosti smo postali družina. Nocoj se tega še posebej veselimo in smo srečni, da spadamo skupaj. Prosimo te, bodi z nami in blagoslovi te jaslice.

Naj nas spominjajo rojstva tvojega Sina Jezusa Kristusa. Priznavamo ga za svojega Boga in odrešenika in te skupaj z njim hvalimo in slavimo zdaj in vekomaj.

Vsi: Amen!

Eden od staršev pokropi jaslice z blagoslovljeno vodo, nato jih pokadi s kadilom. Kjer je navada, sledi kropljenje in kajenje doma. Bogoslužje sklenemo s pesmijo ali z molitvijo desetke rožnega venca.

VESELO SPOROČILO SVETE NOČI

Dragi otroci, danes preberimo, kako Sveto pismo opisuje Jezusovo rojstvo, in nato skupaj molimo k novorojenemu Jezusu:

»Tiste dni je od cesarja Avgusta prišel ukaz, naj se popiše ves svet. To popisovanje je bilo prvo v času, ko je bil Kvirinij cesarski namestnik v Siriji. In vsi so se hodili popisovat, vsak v svoje mesto.

Tudi Jožef je šel iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, so se ji dopolnili dnevi, ko naj bi rodila. In rodila je sina, svojega prvorojenca, ga povila v plenice

in položila v jaslje, ker v prenočišču zanju ni bilo prostora.

Prav v tistem kraju so pastirji prebivali na prostem in ponoči stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala. Prevzel jih je velik strah. Angel pa jim je rekel: »Ne bojte se! Kajti glejte, oznanjam vam veliko veselje, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Kristus, Gospod. To vam bo znamenje: našli boste dete, povito v plenice in položeno v jaslje.«

In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila: »Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.« (Lk 2,1-14)

Molimo skupaj:

Gospod Jezus Kristus,
 ki prihajaš med nas kot mali otrok,
 Ti si naš Kralj in Vladar,
 ti si začetek in konec, ti si redišče časov in vekov,
 obišči otroke in mlade v vseh misijonskih deželah.
 Vate verujemo, vate zaupamo in te ljubimo.
 Bodi pri nas in pri vseh otrocih sveta.

s. Tadeja Mozetič, misijonarka

IN BISTVO ČASA JE ...?

Sklenili smo naše premišljevanje o času. Nekateri ste zvedeli veliko novega, nekateri manj. Toda ali smo dojeli, v čem je bistvo časa in slehernega trenutka, ki mine? Kot smo to počeli skozi adventni čas, bomo tudi sedaj prisluhnili enemu izmed naših misijonarjev:

»Naj bomo na katerem koli koncu Zemlje, v tem ali onem časovnem pasu, bistvo časa ne bo nikoli številčno izmerljivo. Bistvo časa je namreč skrito v skrivnosti Božjega časa. Ta pa se ne meri ne z leti ne s številom dni, ne ur. Nebeška ura nima zvonika za svoje bitje, ne stene, kamor bi jo bilo moč obesiti, in tudi zapestje na roki si je ne more privoščiti.

Božji čas je brez številčnice in kazalcev. Edino, kar ima, je Ljubezen. Za proučevanje mehanizma te Nebeške ure pa je treba vzeti v roke Učbenik, kjer je napisana vsa njena podrobna razlaga. Ta Učbenik se imenuje Evangelij. In prav tam bomo dobili dve pomembni informaciji o tem, kaj poganja kolesje te Svete Ure: „Bog je Ljubezen“ in „Ljubezen nikoli ne mine“. „Urar“ pa je Jezus. On je z orodjem Križa že vse uredil, in to pred tistimi dawnimi časi in za vse čase. Enkrat za vselej. To si je dobro zapomniti za naša vsakdanja časovna merjenja in odmerjenja. V Sloveniji in na Kubi ali kjerkoli.«

misijonar Peter Ivančič

Zato je Jezus središče časa!

KOLIKO DOBRIH DEL SI STORIL V ADVENTNEM ČASU? _____

KOLIKO DENARNIH DAROV SI ZBRAL ZA OTROKE V MISIJONIH? _____

ČESTITAMO TI

V IMENU VSEH MISIJONARJEV SVETA IN OTROK, ZA KATERE SKRBIJO;
ZDAJ SI TUDI TI JEZUSOV »MALI MISIJONAR«!

DAROVE, KI STE JIH ZBRALI

v misijonskem šparovčku lahko oddate svojemu župniku. Lahko v dogovoru z župnikom odnesete v cerkev k jaslicam, lahko jih tudi prinesete ali nakažete na:

Misijonsko središče Slovenije, Kristanova 1, 1000 Ljubljana

TRR SI56 0201 4005 1368 933, namen: »Otroci za otroke«, sklic: 00 279400

POROČILO O ADVENTNI AKCIJI 2016:

Adventna akcija minulega leta 2016, je obrodila bogate sadove. Otroci ste za svoje vrstnike zbrali skupaj 86.179,03 EUR. Ta znesek smo poslali Papeški družbi za sveto otroštvo, kjer se stekajo zbrani darovi otrok iz vsega sveta. Vaše darove so namenili za naslednje potrebe:

1. Za **BENIN** 35.200,00 EUR: 5 internatov, večnamenska dvorana, pastoralni center, sirotišnica sv. Jožefa;
2. za **SLONOKOŠČENO OBALO** 40.672,41 EUR: družinski center »L'importance de la Famille« (Pomembnost družine); organizacija, gradiva in izvajanje verouka, projekt »La valeur du Pardon« (Vrednost odpuščanja);
3. za **MALI** 10.306,62 EUR: priprava na zakramente in projekt »Les Amis de Kizito du Mali« (Prijatelji svetega Kizita).

*»Čas je prepočasen za tiste, ki čakajo;
prehitel za tiste, ki se bojijo;
predolg za tiste, ki žalujejo;
prekratek za tiste, ki se veselijo
toda za tiste ki ljubijo....je čas večnost.«*

Henry Van Dyke

VABILO NA KOLEDOVANJE

Česar se mi veselimo, radi z drugimi delimo!

Dragi otroci! Sklenili smo letošnjo adventno akcijo »**Otroci za otroke**« in dočakali praznik Gospodovega rojstva. Božji Sin je prišel med nas, da nam prinese v življenje pravi mir in naša srca napolni z veseljem. To veselje pa zdaj pogumno delimo tudi drugim.

Vabimo vas, da se kot koledniki radi podate na pot po svoji župniji ali podružnici. Prinašajte ljudem veselo sporočilo božje bližine, voščite jim praznike in srečno novo leto.

Ob tem pa poprosite za darove za naše misijonarje, ki prinašajo mir in veselje v srca otrok v najbolj odrinjenih koncih sveta. Trikraljevska akcija s pomočjo pogumnih in požrtovalnih otrok v Sloveniji prinaša rešitev otrokom v misijskih deželah.

Naj vas vodi geslo: »Naše veselje za srečo drugih.«

Obisk kolednikov po družinah se začne na štefanovo, 26. decembra, in se konča s praznikom svetih treh kraljev, 6. januarja.

Po končanem koledovanju ste koledniki in voditelji vabljeni na skupno srečanje kolednikov, ki bo po škofijah v januarju 2018.

*»Žal naj ti bo le za tri reči tvojih preteklih dni:
za hudo storjeno, za dobro zamujeno in za izgubljeni čas.«*

Bl. Anton Martin Slomšek

Izdajatelj: Misijonsko središče Slovenije, Ljubljana 2017

Ilustracije: Juan Juvančič

Grafična priprava: Jože Šenk, Salve d.o.o.

Odgovarja: Matjaž Križnar, ravnatelj

Uporabljeni viri: Sveto pismo – Nova zaveza in psalmi (Jeruzalemska izdaja), Teološka fakulteta, Ljubljana, 2010;

Blagoslovi (Rimski obrednik); knjige slovenskih misijonarjev, arhivi MSS.

Za interno rabo

LEPILO

ŠKATLICO -
ŠPAROVČEK IZREŽI IN
ZAPOGNI PO PREDLOGI
NA ZADNJI STRANI

LEPILO

MISIJSKO SREDIŠČE
SLOVENIJE
Kristanova 1
1000 Ljubljana
missio@rkc.si
www.missio.si

Ime in priimek

Dar bom prinesel

ADVENTNA AKCIJA

OTROCI
ZA OTROKE

salve

Vsak večer si vzemite nekaj minut, prižgite svečko na venčku, skupaj preberite odlomek evangelija iz svetega pisma in potem misli iz koledarja za tisti dan, z molitvijo vabite Jezusa. Ne pozabite na lačne otroke po svetu. Tudi za njih molite in se-veda tudi zanje **zbirajte darove v to škatlico**. Naj bo ta šparovček na vidnem mestu, da bodo tudi drugi lahko kaj dodali. Vi pa boste ta dar s škatlico odnesli k jaslicam – Jezusu za lačne otroke po svetu.

LEPILO

Skupaj z otroki
vsega sveta
pripravljamo
pot za
Jezusa.

«OTROCI ZA OTROKE»

LEPILO

IZREŽI ODPRTINO

**ŠKATLICA v katero zbiraš darove za lačne otroke.
NAVODILO ZA IZDELAVO:**

- Odreži vse bele dele papirja in naredi zarez
- Z olfa nožem izreži »odprtino«
- Prepogni po pprekinjenih črticah, da dobiš škatlico kot na risbi spodaj.
- Na tej strani nanesi lepilo na stranska zavihka in na sprednji strani na zgornje tri zavihke. Označeni so s poševnimi črtami.
- Zlepi stranske ploskve in nato še pokrov z odprtino.

LEPILO

LEPILO

**PRIDNO ZBRAJ ZA LAČNE OTROKE –
SVOJ DAR ODDAJ V CERKVI. HVALA!**

Vrstni red zlaganja

